

Tlač a informácie

Všeobecný súd Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č.° 122/20
v Luxemburgu 5. októbra 2020

Rozsudky vo veciach T-249/17 Casino, Guichard-Perrachon a Achats Marchandises Casino SAS (AMC)/Komisia, T-254/17 Intermarché Casino Achats/Komisia a T-255/17 Les Mousquetaires a ITM Entreprises/Komisia

Všeobecný súd čiastočne zrušil rozhodnutia Komisie o inšpekcii vyplývajúce z podozrení o protikonkurenčných praktikách viacerých francúzskych podnikov z odvetvia maloobchodu

Komisia nepreukázala, že mala k dispozícii dostatočne závažné nepriame dôkazy odôvodňujúce podozrenie z výmeny informácií o budúcich obchodných stratégiách podnikov

Po tom, čo Európska komisia dostala informácie týkajúce sa výmeny informácií medzi viacerými podnikmi a združeniami podnikov z odvetvia maloobchodu s potravinami a inými tovarmi, prijala vo februári 2017 sériu rozhodnutí nariaďujúcich viacerým spoločnostiam, aby sa podrobili kontrolám¹ (ďalej len „rozhodnutia o inšpekcii“). Tieto rozhodnutia boli prijaté na základe článku 20 ods. 1 a 4 nariadenia č. 1/2003 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže (ďalej len „nariadenie č. 1/2003“)², ktorý určuje právomoci Komisie v oblasti inšpekcii.

V rámci svojich inšpekcii Komisia vykonala najmä návštevy kancelárií dotknutých spoločností, kde boli vyhotovené kópie obsahu počítačového vybavenia. Vzhľadom na výhrady k rozhodnutiam o inšpekcii a priebehu inšpekcii viaceré kontrolované spoločnosti³ podali proti týmto rozhodnutiam žaloby o neplatnosť. Žalujúce spoločnosti na podporu svojich žalôb uvádzali najmä námietku nezákonnosti článku 20 nariadenia č. 1/2003, porušenie povinnosti odôvodnenia rozhodnutí o inšpekcii, ako aj porušenie ich práva na nedotknuteľnosť obydlia. Niektoré žalobkyne okrem toho spochybnili zákonnosť zadržania a vyhotovenia kópie údajov týkajúcich sa súkromia ich zamestnancov a vedúcich pracovníkov, ako aj odmietnutie vrátenia týchto údajov.⁴

Pokiaľ ide o túto poslednú uvedenú námietku vznesenú vo veci T-255/17, Všeobecný súd ju vyhlásil za neprípustnú. Vo svojom odôvodnení zdôrazňuje, že každý podnik má povinnosť dbať na ochranu osôb, ktoré zamestnáva, ako aj na ochranu ich súkromia, najmä pokiaľ ide o spracovanie osobných údajov. Kontrolovaný podnik tak môže byť dovedený k tomu, že Komisiu požiada o to, aby nezadržala určité údaje, ktoré môžu zasahovať do súkromia jeho zamestnancov alebo jeho vedúcich pracovníkov, alebo žiadať o vrátenie týchto údajov. Ak sa teda podnik odvoláva na ochranu na základe práva na rešpektovanie súkromia svojich zamestnancov alebo vedúcich pracovníkov proti zadržaniu počítačového vybavenia alebo komunikačných zariadení a vyhotoveniu kópie údajov, ktoré obsahujú, rozhodnutie, ktorým Komisia zamietla túto žiadosť,

¹ Vo veci T-249/17 sa konanie týka rozhodnutia Komisie C(2017) 1054 final z 9. februára 2017, ktorým sa spoločnosti Casino, Guichard Perrachon, ako aj všetkým spoločnostiam, ktoré priamo alebo nepriamo kontroluje, nariaďuje podrobiť sa inšpekcii (vec AT.40466 – Tute 1). Vo veci T-254/17 (neuvverejnená vec) sa konanie týka rozhodnutia Komisie C(2017) 1056 final z 9. februára 2017, ktorým sa spoločnosti Intermarché Casino Achats, ako aj všetkým spoločnostiam, ktoré priamo alebo nepriamo kontroluje, nariaďuje podrobiť sa inšpekcii (vec AT.40466 – Tute 1). Vo veci T-255/17 sa konanie týka najmä rozhodnutia Komisie C(2017) 1361 final z 21. februára 2017, ktorým sa spoločnosti Mousquetaires, ako aj všetkým spoločnostiam, ktoré priamo alebo nepriamo kontroluje, nariaďuje podrobiť sa inšpekcii (vec AT.40466 – Tute 1), ako aj rozhodnutia Komisie C(2017) 1360 final z 21. februára 2017 týkajúceho sa tých istých spoločností (vec AT.40467 – Tute 2) a subsidiárne rozhodnutia Komisie C(2017) 1057 final z 9. februára 2017, ktorým sa spoločnosti Intermarché, ako aj všetkým spoločnostiam, ktoré priamo alebo nepriamo kontroluje, nariaďuje podrobiť sa inšpekcii (vec AT.40466 – Tute 1), ako aj rozhodnutia Komisie C(2017) 1061 final z 9. februára 2017 týkajúceho sa tých istých spoločností (vec AT.40467 – Tute 2).

² Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).

³ Žalujúce spoločnosti sú Casino, Guichard-Perrachon a Achats Marchandises Casino SAS (AMC) (vec T-249/17), Intermarché Casino Achats (vec T-254/17) a Les Mousquetaires a ITM Entreprises (vec T-255/17).

⁴ Ide o spoločnosti Mousquetaires a ITM Entreprises vo veci T-255/17.

vyvoláva voči tomuto podniku právne účinky. V prejednávanej veci však vzhľadom na to, že žalobkyne nepodali predchádzajúcu žiadosť o ochranu proti zadržaniu predmetného materiálu a skopírovaniu údajov, ktoré tento materiál obsahoval, nemohlo byť prijaté napadnuteľné rozhodnutie, ktorým by Komisia zamietla, hoci implicitne, takúto žiadosť o ochranu. Okrem toho podľa Všeobecného súdu žiadosť o vrátenie predmetných súkromných údajov nebola formulovaná dostatočne jasne na to, aby Komisii umožnila zaujať vo vzťahu k nej stanovisko, takže žalobkyne k dátumu podania žaloby nedostali odpoveď Komisie, ktorá by mohla byť napadnuteľným aktom.

Pokiaľ ide o dôvodnosť žalôb, **Všeobecný súd po tom, čo pripomenul a spresnil pravidlá a zásady, ktorými sa riadia rozhodnutia Komisie o inšpekcii v práve hospodárskej súťaže, čiastočne zrušil rozhodnutia, ktoré boli predmetom žalôb žalobkýň.**

V prvom rade Všeobecný súd zamietol námietku nezákonnosti týkajúcu sa odsekov 1 a 4 článku 20 nariadenia č. 1/2003, ktoré sa týkajú všeobecnej právomoci Komisie vykonať inšpekcie a povinnosti podnikov a združení podnikov podrobiť sa týmto inšpekciám, ak sú nariadené rozhodnutím. Na podporu tejto námietky nezákonnosti sa žalobkyne v každej veci dovolávali porušenia práva na účinný prostriedok nápravy. Vo veciach T-249/17 a T-254/17 sa tiež poukázalo na porušenie zásady rovnosti zbraní a práva na obhajobu.

Pokiaľ ide o výhradu založenú na porušení práva na účinný prostriedok nápravy, Všeobecný súd pripomína, že toto právo zaručené v článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) zodpovedá článku 6 ods. 1 a článku 13 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „EDĽP“), takže ustanovenia EDĽP a judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESĽP“) sa musia zohľadniť pri výklade a uplatňovaní tohto ustanovenia Charty.⁵ Podľa judikatúry ESĽP existencia práva na účinný prostriedok nápravy predpokladá splnenie štyroch podmienok: existenciu účinného súdneho preskúmania po skutkovej, ako aj po právnej stránke (podmienka účinnosti), možnosť, aby osoba podliehajúca súdnej právomoci získala v prípade nezrovnalosti primeranú nápravu (podmienka efektívnosti), istá dostupnosť predmetného prostriedku nápravy (podmienka istoty) a súdne preskúmanie v primeranej lehote (podmienka primeranej lehoty). V tejto súvislosti z preskúmania Všeobecného súdu vyplýva, že **system kontroly priebehu inšpekcií, ktorý tvoria všetky právne prostriedky poskytnuté kontrolovaným podnikom k dispozícii,⁶ spĺňa tieto štyri podmienky.** Výhrada založená na porušení práva na účinný prostriedok nápravy sa teda zamietla ako nedôvodná.

Výhrada založená na porušení zásady rovnosti zbraní a práva na obhajobu sa zamietla na základe ustálenej judikatúry, podľa ktorej vo fáze predbežného vyšetovania **Komisii nemožno uložiť povinnosť uviesť nepriame dôkazy, ktoré odôvodňujú inšpekciu podniku podozrivého z protisúťažného postupu.** Takouto povinnosťou by totiž bola spochybnená v judikatúre stanovená rovnováha medzi zachovaním účinnosti vyšetovania a zachovaním práv dotknutého podniku na obhajobu.

V druhom rade Všeobecný súd pri skúmaní žalobného dôvodu založeného na porušení povinnosti odôvodnenia pripomína, že v rozhodnutiach o inšpekcii musia byť uvedené domnienky, ktoré má Komisia v úmysle preveriť, a to čo sa týka vyšetovania a skutočností, ktorých sa inšpekcia týka (opis údajného porušenia, teda predpokladaného relevantného trhu, povahy údajných obmedzení hospodárskej súťaže a odvetví, ktorých sa týka údajné porušenie). Cieľom tejto osobitnej povinnosti odôvodnenia je preukázať odôvodnenosť inšpekcie a umožniť dotknutým podnikom pochopiť rozsah ich povinnosti spolupráce pri súčasnom zachovaní práva na obhajobu. V každej veci Všeobecný súd najmä konštatuje, že **z rozhodnutí o inšpekcii podrobne vyplýva, že Komisia sa domnievala, že má k dispozícii dostatočne vážne nepriame dôkazy, ktoré ju viedli k podozreniu z protisúťažných postupov.**

V treťom rade, pokiaľ ide o žalobný dôvod týkajúci sa porušenia práva na nedotknuteľnosť obydlia, Všeobecný súd pripomína, že na to, aby sa súd Únie uistil, že rozhodnutie o inšpekcii nemá svojvoľný charakter, musí overiť, či Komisia mala k dispozícii dostatočne závažné nepriame

⁵ Článok 52 Charty a vysvetlivky k tomuto článku.

⁶ Žaloba o neplatnosť, návrh na nariadenie predbežného opatrenia, žaloba o mimozmluvnú zodpovednosť.

dôkazy, ktoré umožňovali nadobudnúť podozrenie, že dotknutý podnik porušil pravidlá hospodárskej súťaže.

Aby Všeobecný súd mohol vykonať toto overenie, prijatím opatrení na zabezpečenie priebehu konania vyzval Komisiu, aby mu predložila dokumenty obsahujúce nepriame dôkazy odôvodňujúce inšpekcie a Komisia vyhovela tejto žiadosti v stanovenej lehote. „Doplňujúca odpoveď“ Komisie obsahujúca ďalšie dokumenty týkajúce sa takýchto nepriamych dôkazov však bola zamietnutá ako neprípustná z dôvodu neexistencie platného odôvodnenia oneskoreného podania.

Pokiaľ ide o formu nepriamych dôkazov, ktoré odôvodňovali rozhodnutia o inšpekcii, Všeobecný súd zdôrazňuje, že ak by nepriame dôkazy získané pred inšpekciou podliehali rovnakému formalizmu ako zhromažďovanie dôkazov o porušení v rámci začatého vyšetrovania, Komisia by musela dodržiavať pravidlá, ktoré upravujú jej vyšetrovacie právomoci, hoci žiadne vyšetrovanie v zmysle nariadenia č. 1/2003⁷ ešte nebolo formálne začaté, a nepoužila svoje vyšetrovacie právomoci, teda neprijala opatrenie implikujúce výhradu dopustenia sa porušeniu, najmä rozhodnutie o inšpekcii. Preto na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, Všeobecný súd rozhodol, že právna úprava týkajúca sa povinnosti zaznamenať vypočúvania⁸ sa neuplatní pred začatím vyšetrovania Komisiou. **Vypočúvania dodávateľov uskutočnené pred začatím vyšetrovania tak môžu predstavovať nepriame dôkazy, aj keď neboli predmetom zaznamenávania.** Ak by to totiž bolo inak, bolo by vážne narušené odhaľovanie porušujúcich praktík z dôvodu odrádzajúceho účinku, ktorý môže mať formálne vypočúvanie, ktoré sa musí zaznamenávať, na ochotu svedkov poskytnúť informácie a oznámiť porušenia. Okrem toho podľa Všeobecného súdu tieto **vypočúvania dodávateľov predstavujú nepriame dôkazy, ktoré má Komisia k dispozícii odo dňa, keď sa uskutočnili, a nie od okamihu, keď boli predmetom zápisnice, ako to tvrdia žalobkyne.**

Pokiaľ ide o obsah nepriamych dôkazov, ktoré odôvodňovali rozhodnutia o inšpekcii, Všeobecný súd uvádza, že vzhľadom na nutné rozlišovanie medzi dôkazmi o zosúladenom postupe a nepriamymi dôkazmi odôvodňujúcimi inšpekcie na účel zhromaždenia takých dôkazov, musí byť hranica pre uznanie toho, že Komisia má k dispozícii dostatočne závažné nepriame dôkazy, nevyhnutne nižšia než hranica umožňujúca konštatovať existenciu zosúladeného postupu. Vzhľadom na tieto úvahy sa domnieva, že **Komisia mala k dispozícii dostatočne závažné nepriame dôkazy na to, aby mohla mať podozrenie o zosúladenom postupe týkajúcom sa výmen informácií o zľavách získaných na trhoch zásobovania určitými výrobkami bežnej spotreby a cenách na trhu predaja služieb výrobcem značkových výrobkov. Naopak pri neexistencii takýchto nepriamych dôkazov týkajúcich sa výmen informácií o budúcich obchodných stratégiách podozrivých podnikov Všeobecný súd vyhovel žalobnému dôvodu založenému na porušení práva na nedotknuteľnosť obydlia v rozsahu, v akom sa týka tohto druhého porušenia, a teda čiastočne zrušil rozhodnutia o inšpekcii.**

UPOZORNENIE: Odvolanie proti rozhodnutiu Všeobecného súdu obmedzujúce sa len na právne otázky možno podať na Súdny dvor v lehote dvoch mesiacov a desiatich dní od jeho doručenia.

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Všeobecný súd.

Úplné znenie rozsudkov ([T-249/17](#), [T-254/17](#) a [T-255/17](#)) sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

⁷ Kapitola V nariadenia (ES) č. 1/2003.

⁸ Článok 19 nariadenia (ES) č. 1/2003 a článok 3 nariadenia Komisie (ES) č. 773/2004 zo 7. apríla 2004, ktoré sa týka vedenia konania Komisiou podľa článkov [101 a 102 ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 123, 2004, s. 18; Mim. vyd. 08/003, s. 81).